

GOIGS DEL SANTÍSSIM CRISTO DE LA RACÓ.

Pues en Creu crucificat
 Patiu per los pecadors;
 Perdonau nostron pecat,
 Crucifici glorios.
 Del cel à terra abaxareu
 Enviat del Pare Etern,
 A los pastors alegrareu
 Quant nasquereu en Bellem:
 Alegrau dons nostras animas
 Donantnos etern repos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Miñó de vuit dias nat
 Per nos ja sang desramareu,
 Y los Reis aconsolareu
 Quant d'ells foreu adorat:
 Pues estam aqui postrats
 Com à Rey adorantvos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Fone molt gran la allicció,
 Que vòstra Mare sentia
 Quant de vos se despedia
 Ab vostra bendició:
 Beneiu dons piados
 Aquest potble ajuntat;
 Perdonau nostron pecat, &c.

En lo hort de Gethsemani
 Sang y aigua desramareu,
 Fins que la terra regareu
 Par tot lo mon redimir:
 Regau, Señor; nostros cors
 Ab sang de vòstron costat;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Ab cinc mil y tants assots
 Fone vòstron eos maltractat,
 Y vòstron cap coronat,
 Para salvarnos à tots:
 Usau dons de pietat,
 El cel tencad obriunos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 La creu al coll aportareu
 Per las plassas y carrés,
 A los pecadors buscareu
 Desitjos de patir mes:
 Ab desitj de ser salvats
 També vos buscam à vos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 En la Creu crucificat
 Al Pare Etern aclamavau,
 Y perdó li demanavau
 P'els qui h'us han agraviat;

De dolor apesarat
 Estam tots suplicantvos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Vostra Figura sagrada,
 Par nostra salvació
 Heu disposat sia aportada
 En este lloc de la Racó:
 Perque el dimoni malvat
 No entràs en nostros cors;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Donau salut al malalt,
 Y à los bons llarga vida,
 Al qui de vos no se olvida
 Feis que remey no li falt:
 El oli, fruita y blat
 En tot temps concediunos;
 Perdonau nostron pecat, &c.
 Pues estam aqui postrats
 Suplicant vòstros socors;
 Perdonau nostron pecat,
 Crucifici glorios.

Impr. Can. de Pueyo V. G. et Off.

Mogut

Pues en Creu cru- ci - fi - cat pa - tiv per los pe - ca - dors;
 per - do - nau - nos tron pe - cat, cru - ci - fi - ci glo - ri - os.

Del cel a te - rra a - ba - xa - reu en - vi - at del Pa - re E -
 tern, A los pas - tors A - le - gra - reu quant nas - que -
 reu en Bet - lem: A - le - grau dons nos - tras a - ni - mas
 do - nant - nos e - tern re - pos. Al s.

NOTA HISTÒRICA

El noble Antoni Ferrandell i Verí (1651-1709) havia heretat diverses possessions dins el terme d'Andratx. La història conta que el 13 de desembre de 1703 quan caçava per la vall de S'Arracó tengué l'acudit de construir-hi una capelleta per a que la gent no hagués de traslladar-se a la vila d'Andratx a oir missa.

S'atorgaren els permissos adients i, l'agost de 1704, el primitiu oratori (*Sa Capella*) ja estava enllestit, encara que no tenia assignat titular.

Assabentat Antoni Ferrandell que a la Sala de Ciutat se subhastava una figura del Sant Crist hi acudí i la comprà per a la nova fundació. Aviat, als pobles d'Andratx, Calvià, Puigpunyent, Estellencs, Galilea, Esporles i també a Ciutat es posaren de moda la devoció al Sant Crist i el conseqüent romiatge a S'Arracó. Els fidels donaven almoines, oferien ex-vots i aportaven llànties, joies, ornaments, cera, oli, i fins i tot finques: *Sa Vela del Sant Crist* en el Port, i el solar que després seria convent de monges Agustines. Era tal la devoció que historiadors i poble parlen inclús de fets miraculosos.

La creació de la Vicaria de S'Arracó data de 1848, aleshores s'establiren els límits i es féu la Reserva del Santíssim. Les desavenències polítiques del segle XIX alteraren les festes populars que cada any celebren els arraconers en honor del Sant Crist. La imatge rep veneració avui dins el petit cambril del retaule barroc, ingenu i senzill, on escolta les pregàries dels fidels.

Jaume Bover i Pujol.